

registreret revisor som foreskrevet i den nye bestemmelse i § 135 a. Oplysning om, hvorvidt en person er en statsautoriseret eller registreret revisor, kan fås på Erhvervs- og Selskabsstyrelsens hjemmeside, www.cvr.dk, hvor der findes et offentligt tilgængeligt register over beskikkede statsautoriserede og registrerede revisorer.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 164, stk. 2, 2. pkt., indeholder hjemmel til at pålægge bødestraf til en person, som uden at være statsautoriseret eller registreret revisor har afgivet en erklæring til en årsrapport. Har den pågældende uberettiget benyttet betegnelsen »statsautoriseret revisor« eller »registreret revisor«, vil dette være strafbart efter lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, jf. denne lovs § 27, stk. 1, jf. § 8.

Har en statsautoriseret eller registreret revisor afgivet en urigtig erklæring til en årsrapport, vil dette ligeledes være strafbart efter § 27, stk. 4, i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

Til nr. 55 og 56

Det foreslås i forslaget § 1, nr. 56, at der i årsregnskabslovens bilag 1, afsnit D, nr. 8, indsættes en definition af produktionsmetoden. Den foreslåede definition svarer til definitionen i den danske Regnskabsvejledning nr. 6, der er baseret på den internationale regnskabsstandard IAS 11, Entreprisekontrakter.

Forslaget er en konsekvens af forslaget § 1, nr. 16, der ændrer § 49, 1. pkt., og forslaget § 1, nr. 26, der indsætter en ny bestemmelse i § 83 b. I de nævnte bestemmelser anvendes begrebet produktionsmetoden med henvisning til, at begrebet er defineret i bilag 1, afsnit D, nr. 8. Der henvises til bemærkningerne til forslaget § 1, nr. 16.

Samtidig foreslås det i forslaget § 1, nr. 55, at overskriften til afsnit D ændres til »Målegrundlag m.v.«, så overskriften også dækker den foreslåede nye definition i nr. 8.

Til § 2

Til nr. 1

Efter de gældende bestemmelser i bogføringslovens § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, er systembeskrivelser, som er udarbejdet i overensstemmelse med lovens § 14, en del af regnskabsmaterialet. De foreslåede ændringer, jf. forslaget § 2, nr. 4, bevirker, at disse systembeskrivelser ikke længere nødvendigvis forefindes hos den bogføringspligtige.

De foreslåede ændringer i § 3, stk. 1, nr. 2 og 3, er således en konsekvens af de, i forslaget § 2, nr. 4, foreslåede ændringer.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i bogføringslovens § 3, stk. 1, omfatter regnskabsmaterialet blandt andet revisionsprotokollen, som revisor har pligt til at føre efter lov om statsautoriserede og registrerede revisorer.

Den foreslåede reduktion af revisionspligten i årsregnskabsloven medfører blandt andet, at en række meget små virksomheder ikke længere vil være pålagt revisionspligt og derfor får mulighed for at fravælge revision.

Det foreslås som konsekvens heraf, at det tydeliggøres i bogføringslovens § 3, stk. 1, nr. 7, at revisionsprotokollen kun er en del af regnskabsmaterialet, når en sådan udarbejdes. Dette gælder, uanset om der er lovkrav herom, eller hvis revisor i øvrigt efter aftale med selskabet har udarbejdet en sådan.

Ændringen tilsigter således ikke nogen ændring af den gældende retstilstand for så vidt angår definitionen af regnskabsmateriale.

Til nr. 3

Efter den gældende bestemmelse i bogføringslovens § 12, stk. 1, skal alt regnskabsmateriale som udgangspunkt opbevares her i landet.

Bestemmelsen indeholder dog i stk. 2 og 3, en række undtagelser, hvorefter regnskabsmateriale i kortere eller længere perioder kan opbevares i udlandet, under forudsætning af, at visse betingelser, der fremgår af stk. 2, alle er opfyldt.

Endelig indeholder den nuværende bestemmelse i stk. 4, mulighed for, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i særlige tilfælde kan tillade, at både den generelle regel om opbevaring af regnskabsmateriale her i landet efter stk. 1, og betingelserne for opbevaring af regnskabsmateriale i udlandet, jf. stk. 2 og 3 helt eller delvis fraviges.

Denne dispensationsadgang praktiseres på den måde, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, forinden styrelsen træffer afgørelse på en konkret ansøgning om dispensation, spørger relevante myndigheder, herunder told- og skatteforvaltningen, Statsadvokaturen for Særlig Økonomisk Kriminalitet og i visse tilfælde Finansstilsynet, hvorvidt en specifik dispensation, hvis den meddeles, vil medføre konkrete kontrolmæssige og/eller efterforskningsmæssige problemer for myndigheden.

Siden bestemmelsens ikrafttræden den 1. juli 1999 har administrativ praksis vist, at stort set kun ansøgninger om dispensation til opbevaring af regnskabsmateriale i de nordiske lande er blevet imødekommet.